

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

Τῇ παρελθούσῃ δευτέρα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡ κοινωνία ἅπασα κατείχετο ὑπὸ θλίψεως καὶ συγχρόνως νευρικοῦ γέλωτος οἴκτου διὰ τὴν ἀπάτην αὐτῆς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς ἰδέας ἣν εἶχε περὶ τοῦ κ. Καμπούρογλου. Ἡ δημοσίευσις ἐν τῇ 'Ἐφημερίδι τῆς κρίσεώς του περὶ τοῦ λόγου ὃν ὁ κ. Βυζάντιος ἀνέγνωσεν κατὰ τὸ πρὸς ἀποχαιρετισμὸν δροθὲν συμπόσιον, ὑπῆρξεν ὁ ἐπιτάμιος αὐτοῦ καὶ ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Κορομηλᾶς δὲν σπεύδει νὰ παύσῃ ἀμέσως τοιοῦτον ἀμαθέστατον καὶ ἀυθαδέστατον ἄνθρωπον· οὐδὲ ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τοῦ κ. Καμπούρογλου ἠδύνατο νὰ πλάσῃ διὰ τῆς φαντασίας του καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ὅπως τὸν βλάψῃ τοιοῦτο σύμπλεγμα μωρίας, ἀνοησίας, σαχλαμάρας καὶ ἀσχημοσύνης. Ἐμβρόντητος μένει ὁ ἀναγνώστης τοιούτων ἀηδιῶν ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ ὄργάνῳ τοῦ κ. Κορομηλᾶ, καὶ κλαίει τὴν κατάστασιν τοῦ τύπου του ὅτι τοιοῦτος ξιππασμένος, θηλυδρίας καὶ ἀναίσχυντος ἄνθρωπος τοῦ ἀχρευστέρου καὶ βδελυροτέρου συμπλέγματος τοῦ ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τοιαύτην θέσιν ἐν ἡμέραις ὑψίστου ἐνδιαφέροντος. Τὴν κρίσιν, ὅπως τὴν ἔχει ἡ 'Ἐφημερίς, θέλομεν δημοσιεύσει αὖριον εἰς αἰώνιαν μνήμην τῆς κουφονοίας, κομπορρημοσύνης καὶ ἀναιδεΐας τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο κατάκαρδα λυπούμεθα, ὅτι εἴχομεν αὐτὸν συνάδελφον μέχρι τῆς χθές. Ἐξωφλήσαμεν ὅμως καὶ μ' αὐτόν. Ἡ εὐτυχιστέρα παρομοίωσις τοῦ κ. Καμπούρογλου ἐν τῇ κρίσει του εἶναι ἡ τοῦ ἀτσιγγάνου, ὅστις βία ἤχθη νὰ γίνῃ βεζύρης καὶ καθ' ὁδὸν ἰδὼν τὰ πρινάρια ἀνεφώνησε σύμφωνα πρὸς τὸ φυσικόν του ἐπάγγελμα: «Ἄχ, μωρὲ, κάρβουνα ποῦ θάβγαζ' ἀπ' ἐδῶ.» Τοιοῦτος ἀπεδείχθη μασκαρᾶς τῶν σκυλιῶν καὶ ὁ κ. Καμπούρογλου, διορισθεὶς ὑπὸ κούφου διευθυντοῦ διὰ μιᾶς εἰς ὑψηλὴν θέσιν.

Υ. Γ. Ἡθέλαμεν—φαντασθῆτε—ἠθέλαμεν νὰ εἶμεθα μιᾶς ἑλληνικῆς συντάκταις τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» τῆς Βιέννης, μόνον διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀγαλλίασιν ἣν ὁ φανατικώτερος αὐτῶν ἀπὸ καρδίας θὰ αἰσθανθῆ ἀναγινώσκων τὴν κρίσιν αὐτὴν τοῦ Καμπούρογλου τυπωμένην ἐπιδεικτικῶς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» καὶ βλέπων ποῖος βλάκας Ἕλληνας

ποῖος ξαναμωραμένος Ἕλληνας ἀντιπροσωπεύει τὸν τύπον τῆς τόσοσιν μεγαληγορησάσης Ἑλλάδος!

'Ἄλλ' ὡς Ἕλληνες, πρέπει νὰ χύνωμεν πικρὰ δάκρυα διὰ τὸ παρασκευασθὲν ἡμῖν χάριν προσωπικῆς συναλλαγῆς αἰσχος τοῦτο! Τί ἰδέα θὰ σχηματίσῃ ὁ ξένος, βλέπων ὅτι ἀκόμη δὲν ἐπαύθη ἓνας τοιοῦτος μωρὸς καὶ ἀνάλαος ἀντιπροσωπος τοῦ τύπου.

Βίδα.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπαρασημοφόρησε τὸν σπηρονοικοκύρη του κ. Σάρογλου.

Ἐλπίζομεν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ εὑρεθοῦν ἐξυπνοτεροὶ ὑπουργοί, οἵτινες νὰ παρασημοφοροῦν τῆς σπηρονοικοκυραΐς των.

Ἦρξις νὰ μᾶς ἀρέσῃ πολὺ ἡ «Πρωτὰ» τοῦ κ. ἀγγλιγιάνη διὰ τὴν τσαχπίνικην συμπεριφορὰν τῆ πρὸς πάντα θυμιῶντα τὸν πρῶτον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Διαδοχικῶς τώρα ἐσαρκάσθησαν ὑπὸ τῆς «Πρωτῆς», ὕστερα ἀπὸ νωπὰ θυμιάματα πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἡ «Ἐφημερίδας», ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἡμέρας» καὶ τελευταίως πάντων ἡ τόσοσιν δεληγιανικὴ «Στοά».

'Αγγέλλεται ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος» νέα μουσικὴ σύνθεσις τοῦ κ. Μασκερόνη, φαντασιοπλοκία ἐπὶ τοῦ ἰθνηκοῦ ὕμνου.

Νομίζομεν ὅτι περὶ τυπογραφικοῦ λάθους πρόκειται καὶ ὅτι ἠθελε νὰ γράψῃ: φαντασιοπληξία.